

РЕШЕНИЕ

№ 8008

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5592** по описа за **2023** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 11, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ППЗСПЗЗ/.

Образувано е по касационна жалба на С. Л. М. с адрес [населено място],[жк]– Б, № 6С и И. Н. М., чрез адв. В. З. В., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 24 срещу Решение № 20083433/15. 03. 2023 г. на СРС, Първо гражданско отделение, 127 – ми състав по гр. дело №83893/2017г.

Със съдебното решение е оставена без уважение жалба вх. № РВТ17 – ГР94 – 1632 – 3/ 17.11. 2017 г. , подадена чрез СО – Район „В.“ срещу Заповед № РВТ17 – РД09 – 249/06. 11. 2017 г. на кмета на Столична община, Район „В.“, издадена по реда на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на производствените правила и необоснованост. Правят се възражения, че в производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ следва да се установи дали в имота има изградени съоръжения по смисъла на §1в от ДР на ППЗСПЗЗ, което не е сторено с назначената СТЕ. В имота има мачтов трафопост и антена на мобилен оператор, които касаторите считат, че не са съоръжения по смисъла на §1в от ДР на ППЗСПЗЗ. Също така не е установено по делото дали те са били изградени към 01. 03. 1991 г., а съдът не е допуснал

допълнителна СТЕ, която да отговори на тези въпроси. Считат, че за прилежащ терен на мачтовия трафопост са нужни 8 кв. м., а не 126 кв. м. Претендират се разноски.

Ответникът – Столична община, район „В.“, чрез юрисконсулт А., оспорва касационната жалба. Прави искане за потвърждаване на обжалваното съдебно решение. Посочва, че в производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ се определя застроената и незастроената част от имота, без да се преценяват основанията за възстановяване на собствеността. Претендира разноски.

Ответниците Д. Н. М., Д. Т. И., Е. Т. А., Й. Д. П., К. Д. С., С. Й. К., С. П. М., А. П. С., Е. С. В., Д. С. М., Л. И. А., К. Б. М., Д. Б. М., К. Т. М., Д. Т. Н., А. Л. А., В. С. М., Т. С. В., Е. С. Я., Ц. А. Ц., В. А. В., Й. Т. Х., С. Т. А., М. С. К., К. С. К., В. Б. К., Й. А. С., В. А. Р., Й. Т. В., Д. В. В., Я. В. В., Б. С. Б., С. Б. Б., М. В. С., Ч. Т. Г., Е. Г. К., В. Г. К., В. И. К., С. Г. П., В. Б. Г., С. Б. В., С. Н. И., Р. Н. И. С., Ж. И. Г. и И. Н. М., редовно уведомени, не представят становище по касационната жалба.

Прокурор К. дава заключение, че решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съдът, след преценка на становищата на страните и въз основа на доказателствата по делото, счита касационната жалба за допустима, а по същество за основателна.

Софийски районен съд е приел от фактическа страна, че със Заповед №РВТ17 – РД09 – 249/06. 11. 2017 г. на кмета на Столична община, Район „В.“, издадена по реда на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е одобрено Решение № 1 по Протокол № 2/25. 10. 2017 г. на комисия, назначена със Заповед №РВТ17 – РД91 – 29/29. 03. 2016 г. на кмета на СО – Район „В.“ за издаване на Удостоверение и скица по чл. 13 от ППЗСПЗЗ за бивши имоти с планоснимачни № 5001 и № 1. Комисията установява, че в УПИ Х. за трафопост 126 кв. м. е реализирано мероприятие, а за част от УПИ Х. -1185, кв. 25а, 245 кв.м. е налице застрояване със строителни книжа след 01.03. 1991 г., или без данни за строителни книжа.

Заключението на СТЕ е че в УПИ Х. -1185, кв. 25а, 245 кв.м. е застроено с многофамилна жилищна сграда, а в УПИ Х. за трафопост 126 кв. м. има изграден мачтов трафопост и антена на мобилен оператор. Към мачтовия трафопост следва да се определи прилежаща част от терена, поради което теренът от 126 кв. м. е приет за застроен. Заповедта на техническата служба на общината съдът приел, че съответства на фактическото положение, поради което отхвърлил жалбата.

Съдебното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Основателно е възражението на касаторите за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до решаване на правния спор при неизяснена фактическа обстановка.

Производството пред административния орган е започнало по молба за издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ. Те се издават след провеждане на производство по чл. 11, ал. 3 и ал. 4 от ППЗСПЗЗ, в което кметът одобрява със заповед решението на техническата служба на общината, с което се определя застроената част и незастроената част от заявените за възстановяване имоти. Едва след като кметът одобри решението на техническата служба относно наличието на свободна от застрояване част от имота, се издават удостоверение и скица по чл. 13, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ, след което Общинската служба по земеделие като колективен административен орган по поземлената собственост постановява решение на основание чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ. Удостоверението и скицата се издават въз основа на данните, посочени в решението на техническата служба и одобрени със

заповедта на кмета на общината. Съгласно чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ, удостоверение, издадено от техническата служба на общината, когато се иска възстановяване на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии, съдържа: сведение, че имотът е нанесен или не е нанесен в кадастралния план; номера и размера на имота според кадастралния план; размера на застроената част по чл. 11, ал. 3 и 4, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване; информация, учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ; ограниченията на собствеността с посочване на основанията за тях.

Скицата, издадена от техническата служба на общината, когато се иска възстановяване на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии, съдържа: границите и номера на имота съгласно кадастралния план; регулационното отреждане на територията, в която попада имотът; границите и площите за възстановяване на правото на собственост, включително и с ограниченията, върху имотите.

Основателно е възражението на касаторите, че по отношение на УПИ Х., за трафопост, 126 кв. м., в заповедта, предмет на производството пред СРС липсват данни, а такива не са събрани и в хода на съдебното производство, каква част от 126 кв. м. реално е застроена и дали съоръженията /мачтов трафопост и антена на мобилен оператор/ са съоръжения по смисъла на §1в от ДР на ППЗСПЗЗ, както и каква е прилежащата територия към мачтовия трафопост и как е определена, както и кога са изградени съоръженията. Тези данни са от съществено значение, за да се определи дали имотът е застроен по смисъла на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ и каква част от него е застроена. Не е даден отговор на възраженията на касатора, че се касае за преместваеми обекти, построени след 01. 03. 1991 г., за които прилежащият терен следва да бъде определен в размер на 8 кв. м. Не е допусаната поисканата допълнителна СТЕ, която да отговори на поставените въпроси и въз основа на които отговори да са провери дали правилно е определена застроената част от имота.

Вещото лице е посочило, че не разполага с разрешенията за строеж на трафопоста и на улицата между квартали 108, квартал 25а и квартал 94а с обща площ от 636 кв.м. и не може да установи кога са реализирани мероприятията. Тези данни обаче са част от съдържанието на удостоверението по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ и следва да са посочени като факти в заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, въпреки отделната процедура по преценка на основанията за възстановяване на собствеността, които действително не са предмет на производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

Решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка. Следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който да постанови решение след изясняване на относимите факти и обстоятелства, посочени в настоящето съдебно решение.

Разноски следва да се присъдят от СРС при новото разглеждане на делото, на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20083433/15. 03. 2023 г. на СРС, Първо гражданско отделение, 127 – ми състав по гр. дело №83893/2017г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.